

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΣΕΙΡΑ: “ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ”,
ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Η ΕΚΤΗ ΕΝΤΟΛΗ «Ου φονεύσεις»

(Δευτ. Ε΄.17)

Σκοπός του κεφαλαίου τούτου είναι αφ’ ενός να υποδειχθή ότι ένα από τα αίτια του φόνου είναι ο φθόνος, που επηρεάζει και την παιδική ηλικίαν, αφ’ ετέρου δε να εξαρθή το καθήκον της συγχωρήσεως και αγάπης και προς αυτούς τους εχθρούς.

Η ΟΓΔΩΗ ΚΑΙ Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΤΟΛΗ

«ΟΥ ΚΛΕΨΗΣ»

(Δευτερ. Ε΄.19)

«ΟΥΚ ΕΠΙΘΥΜΗΣΕΙΣ ... ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΕΣΤΙ ΤΩ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ»

(Δευτερ. Ε΄.21)

Η ΛΕΠΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΓΙΕΖΙ (Δ΄ Βασιλ. Ε΄.)

Την εποχή που εξούσε ο προφήτης Ελισαίος, οκτακόσια περίπου χρόνια προτού γεννηθή ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, υπήρχε ένας άνθρωπος που υπέφερε από μια πολύ κακή αρρώστια, από λέπρα. Ο άνθρωπος αυτός λεγότανε Ναιμάν και είχε μεγάλο αξίωμα. Ήταν αρχιστράτηγος εις το Βασίλειον της Συρίας. Αλλά τι με αυτό; Ένεκα της λέπρας εσάπιζε το σώμα του και έπεφταν κομμάτια – κομμάτια, αυτός δε εβασανίζετο και υπέφερε τρομερά. Ούτε ιατροί, ούτε φάρμακα μπορούσαν να τον θεραπεύσουν.

Κάποτε όμως έμαθε ότι εις την γειτονικήν χώραν, Παλαιστίνη, υπήρχε ένας άνθρωπος του Θεού, ένας μεγάλος προφήτης, ο Ελισαίος, και ότι αυτός έκανε σπουδαία θαύματα.

Δεν χάνει λοιπόν καιρό. Διατάσσει τους υπηρέτας του να ετοιμάσουν δώρα πολλά, φορεσιές πολύτιμες και άλλα πράγματα. Επήρε και χρήματα πολλά μαζί του και χωρίς αργοπορία, ξεκινά και έρχεται εις την πόλιν όπου έμενε ο ξακουσμένος προφήτης. Ρωτώντας ευρήκε το σπίτι και εξήτησε να ιδή τον Ελισαίο και να τον παρακαλέση να τον θεραπεύση. Ο Ελισαίος δεν παρουσιάσθηκε καθόλου. Μόνον παρήγγειλε εις τον Ναιμάν και του είπε:

- Πήγαινε εις τον ποταμόν Ιορδάνην να λουσθής επτά φορές. Και θα γίνης καλά.

Όταν άκουσε την απάντησιν αυτήν ο Ναιμάν, εις την αρχή θύμωσε, διατί ενόμισε ότι ο Ελισαίος τον περιγελούσε.

Σκέφθηκε λοιπόν να μην πάη εις τον Ιορδάνην, αλλά να γυρίση εις την πατρίδαν του. Ύστερα όμως

άλλαξε γνώμη και επήγε εις τον Ιροδάνην και ελούσθηκε με πίστιν επτά φορές. Τι να ιδή τότε; Η λέπρα έφυγε από πάνω του και έγινε τελείως υγιής. Με την καρδιά τώρα πλημμυρισμένη από χαρά και από ευγνωμοσύνη προς τον μεγάλο προφήτην, γυρίζει πάλι να τον βρή. Παρουσιάζεται εις τον Ελισαίον και τον ευχαριστεί διότι με τας προσευχάς του ο Άγιος Θεός του έδωκε την υγείαν με το νερό του ποταμού.

- Τώρα κατάλαβα, του λέγει, ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός αληθινός. Παρά μόνον ο Άγιος Θεός των Ισραηλιτών. Αλλά, σε παρακαλώ πολύ, πάρε αυτά τα δώρα, που έφερα. Σου τα προσφέρω με την καρδίαν μου δια την μεγάλην ευεργεσίαν που μου έκαμες.

- Αδύνατον, του απαντά ο προφήτης. Δεν θα πάρω τίποτε απολύτως. Επέμενε ο Ναιμάν να δώση τουλάχιστον μερικά πολύτιμα δώρα που είχε φέρει. Αλλά ο προφήτης επέμενε να μην δεχθή τίποτε. Δεν θα τα κρατήσω του λέγει. Πάρε τα πάλι μαζί σου και πήγαινε εις την ευχήν του Θεού.

Ο Ναιμάν αναγκάσθηκε να υποχωρήση. Πήρε πίσω όλα όσα έφερε, ευχαρίστησε και πάλιν τον Ελισαίον και έφυγε.

Αλλά τα πολλά χρήματα και τα πολύτιμα ενδύματα, με τα χτυπητά χρώματα, που είχε φέρει ο Ναιμάν δια τον Ελισαίον, έκαμαν μεγάλην εντύπωσιν εις τον υπηρέτην του Ελισαίου, έναν νέον που τον έλεγαν Γιεζί. Πρώτη φορά έβλεπε τόση πολυτέλεια και ομορφιά!

- Ακούς εκεί, σκεπτόταν, να μην κρατήση τίποτε ο κύριός μου από τα ωραία δώρα, που του έφερε ο Ναιμάν! Και ήταν τόσο πολύτιμα πράγματα! Αν θα είχα μερικά! Τι όμορφες φορεσιές! Τι ωραία υφάσματα! Άρχισε να τα επιθυμή πολύ.

Εσκέφθηκε λιγάκι και έλαβε μίαν απόφασιν.

- Θα τρέξω εγώ από πίσω του και θα του πάρω μερικά...

Και πράγματι άρχισε να τρέχη προς τον δρόμον, που έφευγε ο Ναιμάν με την ακολουθίαν του. Σε κάποια στιγμή γύρισε πίσω ο Ναιμάν και είδε τον υπηρέτην του Ελισαίου να τρέχη δια να τον προφθάση.

- Σταθήτε, είπε εις τους ιδικούς του. Βλέπω να έρχεται ο υπηρέτης του προφήτου. Τι να ζητή;

- Ο Κύριός μου με έστειλε, του λέγει ο Γιεζί, δια να μου δώσης δύο καλές ενδυμασίες και μερικά χρήματα, διατί πρό ολίγου του ήρθαν δύο ξένοι και θέλει να τους περιποιηθή.

- Πολύ ευχαρίστως, απαντά ο Ναιμάν. Και του έδωκε δύο καλές ενδυμασίες και πολλά χρήματα.

Ευχαριστημένος ο Γιεζί, διότι επέτυχε τον σκοπόν του, γυρίζει γρήγορα εκεί που έμενε ο προφήτης. Επήγε όμως πρώτα εις ένα άλλο σπίτι και έκρυψε τα πράγματα και τα χρήματα του Ναιμάν. Έπειτα, σαν να μην είχε συμβή τίποτε, παρουσιάζεται εις τον Ελισαίον δια να κάμη ό,τι εργασίες χρειαζότανε.

- Από πού έρχεσαι Γιεζί; Τον ερωτά ο προφήτης.

- Δεν πήγα πουθενά. Εδώ ήμουν, απαντά εκείνος χωρίς εντροπήν. Αλλά ξέχασε ότι ο κύριός του ήταν μεγάλος προφήτης και μπορούσε να ξεύρη τι γίνεται πολύ μακρυά. Και να τώρα του λέγει ο Ελισαίος:

- Διατί η ψυχή σου αγάπησε και επεθύμησε τα ξένα πράγματα; Νόμισες πως δεν σε κατάλαβα, όταν έτρεχες να φθάσης τον Ναιμάν, και όταν εκείνος γύρισε πίσω και του ζήτησες και σου έδωσε τα χρήματα και τις φορεσιές;

Ο Γιεζί κατέβασε τα μούτρα και εσιώπησε. Ο Ελισαίος τότε, με φωνή που θα έκανε κάθε άνθρωπον να φοβηθή και να τρέμη επρόσθεσε.

- Δι' αυτό που έκαμες θα τιμωρηθής. Από την στιγμής αυτήν η λέπρα που έφυγε από τον Ναιμάν θα κολλήση επάνω σου. Θα την έχης όσον θα ζης, θα την έχουν και τα παιδιά σου!

Με τα λόγια αυτά του Ελισαίου ήρθε αμέσως το αποτέλεσμα. Όλο το σώμα του Γιεζί εγέμισε από λέπρα

και ο δυστυχής εκείνος έμεινε από τότε λεπρός.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Τώρα θέλω να ακούσω παιδιά, τας εντυπώσεις σας από την ιστορία αυτή... πώς σας φαίνεται η τιμωρία του Γιεζί; - (...) – Ποιον ήτο το αμάρτημά του; - (επεθύμησε τα ξένα πράγματα, και δι' αυτό εξήτησε να τα αποκτήσει με τέτοιον τρόπον). – Τι μας διδάσκει λοιπόν η ιστορία του Γιεζί;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Δεν πρέπει να επιθυμούμε τα ξένα πράγματα.

ΡΗΤΟΝ: Αυτό διατάσσει ο Άγιος Θεός με την δεκάτην εντολήν: «Ουκ επιθυμήσεις πάντα όσα τω πλησίον εστί». (Λευτ. Ε΄.21)

Τι εννοούν τα λόγια αυτά;

Τώρα θέλω να μου ειπήτε ποία πράγματα των άλλων μπορεί να επιθυμήσει κανείς; (τα χρήματα, τα κτήματα, τα αξιώματα κ.λ.π.) – Και ένα παιδί ποία αγαθά άλλου παιδιού ημπορεί να επιθυμήσει; - (παιχνίδια, καλή ενδυμασία, ωραία βιβλία, ξένα κοσμήματα κ.λ.π.) Κάθε λοιπόν τέτοια επιθυμία είναι κακή, διότι εύκολο είναι να μα οδηγήσει και εις το ΨΕΥΔΟΣ και εις την ΚΛΟΠΗΝ όπως το Γιεζί. Δια να μην μας κυριεύσει δε η επιθυμία των ξένων πραγμάτων πρέπει να μένωμεν ευχαριστημένοι και με τα λιγώτερα, αυτά που ζηλεύουμε, δεν μας είναι απαραίτητα και δι' αυτό δεν έχουν δ' ημάς μεγάλην αξίαν. Όσα είναι χρήσιμα, θα μας τα δώσει ο Άγιος Θεός και πρέπει να του τα ζητάμε. Αλλά και αν δεν εγκρίνη να μας τα δώσει, εμείς πρέπει να μένωμεν ήσυχοι και ειρηνικοί με όσα μας δίδει.

ΣΚΟΠΟΣ δια του μαθήματος τούτου θέλομεν να διδάξωμεν πόσον μέγα κακόν είναι το να επιθυμή κανείς να παίρνη ξένα πράγματα. Τουναντίον δε ποίαν ευλογίαν έχει παρά Θεού εκείνος, που προθύμως μεταδίδει από τα αγαθά του εις τους άλλους.

